

§ 11 Remiss med begäran om yttrande över socialnämndens förslag till reviderade riktlinjer för riksfärdtjänst.

1.5.1.-384/2013

Stadsdelsnämndens beslut

1. Remissen besvaras med stadsdelsförvaltningens tjänsteutlåtande.
2. Paragrafen justeras omedelbart.

Ledamöterna Shadi Larsson och Barbro Borg (MP) reserverade sig mot beslutet.

Vice ordförande Anita Lindskog (S) och ledamoten Åsa Tillberg (V) lämnade särskilda uttalanden.

Ärendet

Stadsdelsförvaltningen hade redovisat ärendet i ett tjänsteutlåtande daterat den 2 september 2013.

Kommunstyrelsen har begärt yttrande från bl.a. Norrmalms stadsdelsnämnd med anledning av ett förslag till revidering av stadens riktlinjer för riksfärdtjänst. Revideringen föranleds bl.a. av förändringar i lagen om riksfärdtjänst och ändrad rättspraxis.

Förvaltningen är positiv till de föreslagna riktlinjerna som, jämfört med nu gällande riktlinjer, är betydligt mer utförliga och tydligt formulerade. De föreslagna riktlinjerna kommer därför att kunna ge en bra vägledning i handläggningen och därmed bidra till ökad rättssäkerhet och likställighet.

Förslag till beslut

Ordföranden Alexandra Östback (M) föreslog att stadsdelsnämnden skulle besluta i enlighet med stadsdelsförvaltningens förslag.

Ledamoten Shadi Larsson (MP) lade fram ett förslag till beslut och föreslog att stadsdelsnämnden skulle besluta i enlighet med detta.

Beslutsgång

Ordförande Alexandra Östback (M) ställde förslagen mot varandra och fann att stadsdelsnämnden hade beslutat i enlighet med stadsdelsförvaltningens förslag.

Reservation

Ledamöterna Shadi Larsson och Barbro Borg (MP) ansåg att stadsdelsnämnden skulle ha beslutat att avslå förvaltningens förslag till beslut och därutöver anföra följande:

Vi anser att remissens förslag om att ansökan om riksfärdtjänst bör göras cirka tre veckor innan resan är bra. Detta för att kallelse till ett föreningsmöte kommer många gånger just tre veckor innan mötet ska äga rum och personen kan inte planera sin resa innan hon har fått kallelsen. Dessutom är det för det mesta personer som är kända sedan tidigare som ansöker om riksfärdtjänst och om den enskilde inte är känd ska kontakten med läkaren eller ett hembesök inte ta lång tid.

Färdtjänst är av avgörande betydelse för många människor om de själva ska klara sin vardag, när de saknar verkliga alternativ som egen bil eller möjlighet och förmåga att förflytta sig med kollektivtrafik. Vi ser med oro på ytterligare begränsningar av färdtjänsten, då dessa kommer att leda till ökade problem, krångel och stress för den enskilde i vardagen. Att göra en ny bedömning av den enskildes hälsotillstånd inför varje resa anser vi orimligt.

Färdtjänst är ett sätt att utjämna skillnaderna i vardagen mellan de med olika funktionsnedsättningar och de utan, och ska vara en del i ett samhälle med ambitionen av att vara tillgängligt för alla. Vi i miljöpartiet hoppas också att ingen enskildes ansökan ska avslås på grund av ekonomiska restriktioner.

Särskilda uttalanden

Vice ordförande Anita Lindskog (S) lämnade följande särskilda uttalande:

Det är visserligen positivt att man nu reviderar riktlinjerna som har varit oförändrade sedan 2006. Men vi vill påpeka att barnkonventionen ska beaktas vid lagstiftning av detta slag när det direkt rör barn och unga med funktionsnedsättningar. Utifrån detta förväntar vi oss en generös tillämpning av lagen.

Vidare tycker vi att det finns onödiga begränsningar i förslaget.

Man kan inte bara hänvisa till att det fungerar bra med allmänna kommunikationer och ledsagare på plats. Det innebär en enorm psykisk och fysisk stress att inte veta om det kommer att fungera. Är ledsagaren där? Kommer jag ombord? Får jag med mig allt? Och så vidare. Måste du dessutom göra flera byten, oftast med långa väntetider eller så korta att du riskerar missa anslutningen, då mångdubblas besvären. Det innebär en enorm stress, fysisk anspänning och trötthet som påverkar personen mycket negativt.

Funktionshindrade medmänniskor ska ha rättigheter inte allmosor. Vår inställning är: Söker jag riksfärdtjänst så är jag i behov av det, man skall inte behöva redogöra varför man lämnar länet. Det upplevs som en klar diskriminering. Att 30 dagar i förväg veta om man behöver/önskar åka över länsgränsen verkar oerhört inskränkande på det vardagsliv som vi alla vill ha och bör ha rätt till.

Att hembesök ev. skall göras, kontakt med läkare osv gör en resa nästintill omöjlig att genomföra på kortare tid än 30dgr. Vi vill att de funktionshindrade som har behov av riksfärdtjänst skall få tillgång till sådana resor. Alltså resa efter behov! Det skall inte behövas att man prövar syftet med resan, utan just resa vid behov. Syftet med regelverket kan väl ändå inte vara att göra det så krångligt och svårt att resa så att man avstår från själva resandet.

Ledamoten Åsa Tillberg (V) lämnade följande särskilda uttalande:

Vid revideringen av riktlinjer bör de synpunkter som rådet för funktionshinderfrågor påtalat ytterligare beaktas och tas hänsyn till. Det gäller stycket 4.2 om ledsagare där det står att om behovet av ledsagning "bara" uppstår i samband med av- och påstigning och vid byte så ges denna service idag på de "flesta" stationer och terminaler.

Rådet har påpekat att: *"Föreslagna riktlinjer innebär stora begränsningar och påfrestningar för den enskilde. Man kan inte hänvisa till att det fungerar bra med allmänna kommunikationer och ledsagare på plats. Det innebär en enorm psykisk och fysisk stress att inte veta om det kommer att fungera. Är ledsagaren där? Kommer jag ombord? Får jag med mig allt? Och så vidare... Måste du dessutom göra flera byten, oftast med långa väntetider eller så korta att du riskerar missa anslutningen, då mångdubblas besvären."*

Det innebär en enorm stress, fysisk anspänning och trötthet som påverkar personen mycket negativt.”

Vi menar att skrivningen i riktlinjerna ska förändras så att det inte går att godtyckligt förutsätta att denna service finns på plats, vilket det med nuvarande skrivning går att göra.
